# Corpus Christi - Temps Ordinari

Ex 24,3-8
He 9,11-15
Mc 14,12-16,22-26

Cada diumenge ens trobem per celebrar l'Eucaristia. Ens apleguem al voltant de la taula, per compartir el pa i el vi. Dijous Sant celebràvem el sopar de Jesús, en el seguit de les celebracions del tridu pasqual. I situàvem –celebrativament i històrica- el comiat als seus amics, tot anticipant el que anava a viure tot seguit. En aquell sopar van passar coses ben importants.

Avui celebrem la solemnitat de Corpus Christi –el cos i la sang del Crist-. Aquesta festivitat va establir-se en el s. XIII, quan alguns qüestionaven la presència real de Crist en el pa i el vi eucarístics. De d'aleshores, aquesta festivitat ens mou a estima, reconeixement públic, delicadesa i reverència amb la materialitat dels elements eucarístics, pràctiques i tradicions diverses...

Benvingut tot això, si ens ajuda a ser més autènticament cristians –seguidors de Jesús, l'amic dels petits i els pobres-. I, també, benvinguda necessària traducció als llenguatges i sensibilitats dels nostres dies.

La celebració d'avui ens parla de 3 coses:

**1.- D'Aliment.**
De la mateixa manera que el nostre cos necessita aliment, la nostra fe –la nostra vivència cristiana- també necessita aliment. Necessitem alimentar-nos de Jesús. Del mateix Jesús. No de succedanis que potser treuen la sensació de fam, però, de fet, no alimenten.
Avui és un dia per preguntar-nos ben sincerament, ben obertament: de què alimento el meu cor? De què nodreixo la meva fe? Quan Jesús s'ofereix com aliment de vida, m'acosto a alimentar-me de Jesús? O, potser, vaig tastant de diversos plats... segons em van sortint al pas?

**2.- Entrega.**
En aquell sopar, Jesús identifica la seva vida amb aquell pa que es parteix per arribar i donar vida a tants afamats. La vida de Jesús és un donar-se sencerament. Partir-se per donar vida. Per alimentar la vida. La vida entregada de Jesús, present i visualitzada en un pa que es reparteix. L'entrega de Jesús.
Però és –ha de ser també- l'entrega del cristià que segueix el seu mestre. I, tot seguint-lo, s'entrega als seus germans. El cristià que participa de la celebració de l'Eucaristia, participa també del compromís de donar-se per donar vida. Que a ningú no li falti del necessari. Una existència entesa al servei dels altres.

**3.- Comunitat.**
Alimentar-me de Jesús i configurar-me en l'entrega de la vida... però no "per lliure, al meu aire". Sinó amb una comunitat que s'aplega al voltant de la taula per fer del memorial de la seva vida entregada, el criteri del seu viure comunitari. Una colla de gent que s'aplega per reconèixer i constituir-se com la comunitat de Jesús. Com aquells que posen Jesús al seu centre i s'apleguen al seu voltant. La comunitat cristiana som aquells que hem dinat i sopat junts, sentint-nos convocats per Jesús. Enviats per Jesús. Una comunitat per a la missió. I el re-coneixem partint el pa i passant la copa.

Començava dient que cada diumenge ens trobem per celebrar l'Eucaristia. Ens trobem per escoltar la Paraula de Déu, reconèixer-nos comunitat, trobar-nos amb Jesús, contrastar el nostre viure amb el seu. Cada diumenge celebrem l'eucaristia per assimilar-nos a Jesús. Identificar-nos en la seva vida entregada al servei de la fraternitat dels fills de Déu. Cada diumenge ens alimentem de Jesús, per tal que sigui Ell qui vagi vivint en nosaltres.

ETIQUETES
ALIMENT COMUNITAT SOPAR